RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)
16. december 1994 *

I sag T-177/94,

Henk Altmann og 56 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen, ved Kenneth Parker, QC, og Barrister Rhodri Thompson of the Bar of England and Wales, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger og Hoss, 15, côte d'Eich,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hans Gerald Crosland, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

der på retsforhandlingernes nuværende trin angår spørgsmålet, om sagen skal afvises, for så vidt som den er anlagt mod Rådet for fællesforetagendet JET,

har

* Processprog: engelsk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Biancarelli, og dommerne C.P. Briët og C.W. Bellamy,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens faktiske omstændigheder

1 Fællesforetagendet Joint European Torus, Joint Undertaking (herefter benævnt »JET« eller »fællesforetagendet«) blev oprettet ved Rådets afgørelse 78/471/Euratom af 30. maj 1978 (EFT L 151, s. 10) under henvisning til artikel 46, 47 og 49 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (herefter benævnt »Euratom-traktaten«). Dets formål er at opføre et stort torusanlæg og de dertil hørende hjælpefaciliteter (herefter benævnt »projektet«). Det har hjemsted i Culham, Det Forenede Kongerige.

2 Ifølge vedtægterne for JET (herefter benævnt »vedtægterne«), der er indeholdt i et bilag til den nævnte rådsafgørelse, er fællesforetagendets medlemmer Det Europæiske Atomenergifællesskab, visse medlemsstater, visse organisationer i medlemssta-

terne, der varetager opgaver med hensyn til atomenergi, samt en organisation fra et tredjeland. Fællesforetagendets organer er JET-Rådet og direktøren for projektet.

3 Vedtægternes artikel 8 omhandler projektets medarbejdere. Ifølge denne bestemmelse stiller medlemmerne medarbejdere til rådighed for fællesforetagendet. Medarbejdere, som stilles til rådighed af United Kingdom Atomic Energy Authority (herefter benævnt »UKAEA«), forbliver ansatte i denne organisation (artikel 8.4). Medarbejdere, som de øvrige medlemmer stiller til rådighed, ansættes af Kommissionen i midlertidige stillinger (artikel 8.5). I dette tilfælde er den medlemsorganisation, der stiller medarbejdere til rådighed, forpligtet til at genansætte disse, så snart de har afsluttet deres arbejde ved projektet (den såkaldte »returbillet«-ordning; artikel 8.8).

4 I 1983 anmodede en række medarbejdere ved UKAEA, som var stillet til rådighed for JET, om at få status som midlertidigt ansatte ved Kommissionen. Da anmodningerne ikke blev imødekommet, anlagde de sag for Domstolen. Ved dom af 15. januar 1987 (forenede sager 271/83, 15/84, 36/84, 113/84, 158/84 og 203/84 samt 13/85, Ainsworth m.fl. mod Kommissionen og Rådet, Sml. s. 167) fastslog Domstolen, at direktionen for JET havde forlangt, at britiske ansøgere rettede deres ansøgninger til UKAEA, frem for til andre medlemsorganisationer, samt at dette krav var udtryk for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og savnede objektiv begrundelse, og at det som sådant var ulovligt, men at denne praksis ikke kunne antages at have haft nogen indvirkning på sagsøgernes retsstilling (præmis 19-29). Domstolen fandt derimod, at de forskellige vilkår for UKAEA's og Kommissionens medarbejdere, som var fastlagt ved vedtægterne, var objektivt begrundede som følge af UKAEA's særlige situation som værtsorganisation (præmis 30-39).

5 206 medarbejdere ved UKAEA, der var stillet til rådighed for JET, indgav i februar 1990 et andragende til Europa-Parlamentet om at opfordre Kommissionen og Rådet til at bringe den forskelsbehandling til ophør, som de fandt, de var udsat for, under henvisning til, at de faktiske omstændigheder havde ændret sig siden Ainsworth-dommen.

6 På baggrund af dette andragende og efter en række drøftelser besluttede Kommissionen, at problemet skulle undersøges af et »Vismands«-udvalg, det såkaldte »Pandolfi-panel«, og en ekstern konsulent, der skulle undersøge problemet. Pandolfi-rapporten af 16. september 1992 anbefalede bl.a., at der blev truffet foranstaltninger til at sikre, at UKAEA-medarbejdere, der var stillet til rådighed for JET, kunne ansættes af Kommissionen på vilkår, der nærmere skulle fastsættes.

7 Efter at rapporten var blevet offentliggjort, fremsendte sagsøgerne i denne sag, der alle er britiske statsborgere, medarbejdere ved UKAEA og stillet til rådighed for JET, ved brev dateret mellem den 18. og den 29. januar 1993 individuelle ansøgninger til direktøren for JET, om at blive midlertidigt ansatte ved Fællesskabet. Ansøgningerne er forblevet ubesvarede.

8 Sagsøgerne indgav herefter to fælles klager af henholdsvis 12. og 17. august 1993 over, at deres ansøgninger var blevet afslået. Klagerne blev tilsendt Kommissionens generalsekretær, Rådets generalsekretær, direktøren for JET og formanden for JET-Rådet. Kun Kommissionen gav ved skrivelse af 14. januar 1994, der fremkom ultimo samme måned, meddelelse om, at klagerne afvistes. Kommissionen anførte nærmere i sin afgørelse, at den herved tog stilling til en klage over de stiltiende afgørelser om at meddele afslag på ansøgning om ansættelse som midlertidigt ansatte, der var »indgivet til ansættelsesmyndigheden«.

Retsforhandlingerne

9 Ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 22. april 1994 har Henk Altmann og 56 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til denne kendelse, og som udgør en del af denne, anlagt nærværende sag. Sagen er anlagt såvel mod Kommissionen som JET-Rådet.

10 Da JET-Rådet ikke er nævnt blandt Fællesskabets institutioner og organer, lod Justitskontoret kun stævningen forkynde for Kommissionen.

11 Kommissionen indgav svarskrift til Justitskontoret den 29. juli 1994.

12 Ved forkyndelsen af svarskriftet for sagsøgerne den 1. august 1994 henledte Justitskontoret sagsøgernes opmærksomhed på, at stævningen ikke var blevet forkyndt for JET-Rådet med den begrundelse, at det ikke sås, i hvilken egenskab dette kunne optræde som sagsøgt under en sag for Retten.

13 Ved skrivelse af 12. august 1994 gjorde sagsøgerne indsigelse mod denne fremgangsmåde og begrundede, hvorfor stævningen efter deres opfattelse burde have været forkyndt for JET-Rådet.

14 Da Retten fandt, at sagsøgerne ønskede en stillingtagen til et processuelt stridsspørgsmål, jf. procesreglementets artikel 114, stk. 1, opfordrede den ved skrivelse af 22. september 1994 Kommissionen og JET-Rådet til at fremsætte deres bemærkninger til sagsøgernes begæring om, at stævningen skulle forkyndes for JET-Rådet, og fremsendte stævningen til JET-Rådet til underretning.

15 Ved skrivelser af henholdsvis 12. og 17. oktober 1994 indgav Kommissionen og JET-Rådet deres bemærkninger til sagsøgernes begæring.

Parternes påstande

16 I stævningen har sagsøgerne nedlagt følgende påstande:

1) Det fastslås, at vedtægterne og de supplerende bestemmelser hertil siden Ainsworth-dommen er blevet anvendt diskriminerende og uretmæssigt med hensyn til sagsøgernes ansættelse ved JET.

2) Kommissionen og/eller JET-Rådet tilpligtes at træffe de nødvendige foranstaltninger for, at sagsøgerne kan opnå ansættelse som midlertidigt ansatte ved Fællesskabet for det tidsrum, de er beskæftiget ved JET-projektet, enten som »andet personale« eller lignende.

3) Kommissionen og/eller JET-Rådet tilpligtes at træffe foranstaltninger med henblik på at bringe enhver administrativ praksis til ophør, der har til formål, eller som medfører, at:

   a) JET-Rådets medlemmer afskæres fra eller tilskyndes til ikke at garantere sagsøgerne genansættelse med henblik på at opnå status som midlertidigt ansatte ved Fællesskabet.

   b) Der lægges hindringer eller vanskeligheder i vejen for, at sagsøgerne kan ansøge om stillinger ved JET med den begrundelse, at deres status herved ville ændres til status som midlertidigt ansatte ved Fællesskabet.

c) Der lægges hindringer eller vanskeligheder i vejen for, at sagsøgerne kan ansøge om sådanne stillinger på samme vilkår som andre medarbejdere i JET-gruppen.

4) Det fastslås, at vedtægterne er diskriminerende og mangler begrundelse, hvorfor de er ulovlige i det omfang

a) Domstolen måtte fastslå, at nogen del af praksis eller nogen af de indtalte forhold er en nødvendig følge af vedtægterne, og/eller

b) vedtægterne lægger hindringer eller vanskeligheder i vejen for nogen del af den afhjælpning, som sagsøgerne har nedlagt påstand om.

5) Kommissionen og/eller JET-Rådet tilpligtes at træffe enhver foranstaltning, der er nødvendig med henblik på en ændring af vedtægterne under hensyn til de konklusioner, påstandens punkt 4 måtte medføre.

6) Kommissionen og/eller JET-Rådet tilpligtes at gennemføre samtlige anbefalinger, der er indeholdt i Pandolfi-rapporten.

7) Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne erstatning for de økonomiske tab, de har lidt siden Domstolens dom i Ainsworth-sagen, samt for den skade, de har

lidt som følge af manglende forfremmelsesmuligheder, og i givet fald for forringelse af anciennitets- og pensionsrettigheder som følge af den ulovlige forskelsbehandling, de har været udsat for.

8) Der meddeles Kommissionen retningslinjer for, hvorledes sagsøgernes tab og den skade, de har lidt, skal opgøres, og der fastsættes en tidsplan, inden for hvilken Kommissionen skal udarbejde konkrete forslag til godtgørelse til sagsøgerne.

9) De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

10) I medfør af statutterne for Domstolen og/eller Rettens procesreglement træffes der bestemmelse om sådanne yderligere foranstaltninger og retsmidler, som måtte være nødvendige, begrundede eller rimelige.

17 I sit svarskrift har Kommissionen, der antager, at sagsøgerne med påstandens første led tilsigter at opnå annullation af Kommissionens afgørelse af 14. januar 1994, nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse for samtlige sagsøgernes krav.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Parternes og JET-Rådets argumentation til spørgsmålet om JET-Rådets evne til at optræde som sagsøgt under sagen

18 Sagsøgerne har gjort gældende, at JET-Rådets ansvarsområde [jf. vedtægternes artikel 4.2.1, 4.2.2, b), d) og k), samt artikel 8.5 og 8.9] spænder vidt, navnlig for så vidt angår ansættelse og ledelse af personale, hvorfor en dom, der ikke er bindende i forhold til JET-Rådet, ville være virkningsløs, hvis JET-Rådet modsatte sig den.

19 De procedurer og regler, som sagsøgerne har rejst indsigelse imod, blev endvidere fastsat og opretholdt af JET-Rådet; JET-Rådet har navnlig lagt hindringer i vejen for sagsøgernes bestræbelser på at opnå ansættelse ved Kommissionen ved hjælp af »returbilletter« til andre af organisationens medlemmer end UKAEA, ligesom JET-Rådet forhindrede, at Pandolfi-rapportens anbefalinger blev gennemført.

20 Selv om ansvaret for ansættelse af JET-personale principielt er delt mellem JET-Rådet og Kommissionen, er det i praksis JET-Rådet, der udøver kontrol med personalet.

21 Sagsøgerne anfører, at det klart må antages, at JET-Rådet kan indstævnes for Retten som adressat for sagsøgernes klager, som det må antages stiltiende at have afvist.

22 For det tilfælde, at Retten måtte fastslå, at den adfærd, som sagsøgerne har anfægtet, ganske vist fulgte af vedtægterne, men at disse var ulovlige, må dommen være

bindende for JET-Rådet, da samtlige vedtægtsændringer skal forelægges af et medlem af JET-Rådet og godkendes af JET-Rådet selv.

23 Disse argumenter er ifølge sagsøgerne nært forbundne med sagens realitet og bør derfor gennemgås i tilslutning hertil. De har derfor begæret, at stævningen forkyndes for JET-Rådet.

24 Kommissionen har først henvist til, at Rettens kompetence for så vidt angår denne sag er reguleret i Euratom-traktatens artikel 152, artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret, senest ved Rådets afgørelse 94/149/EKSF, EF af 7. marts 1994 (EFT L 66, s. 29), artikel 90 og 91 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »tjenestemandsvedtægten«) samt artikel 73 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (herefter benævnt »vilkårene for de øvrige ansatte«). På denne baggrund findes en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. januar 1994 at måtte antages til realitetsbehandling i det omfang, sagen er anlagt mod Kommissionen.

25 Kommissionen har endvidere anført, at fællesforetagendets organer er JET-Rådet og direktøren for projektet. JET-Rådet kan imidlertid hverken repræsentere fællesforetagendet eller optræde på dets vegne.

26 Kommissionen har således gjort gældende, at selv om JET-Rådets ansvarsområder og opgaver er fastlagt i vedtægterne og tildels omfatter personalespørgsmål, er det ukorrekt at sige, at JET-Rådet øver afgørende indflydelse på ansættelse af medar-

bejdere gennem direktiver til Kommissionen. Ifølge vedtægternes artikel 4.2.2, d), kan JET-Rådet alene indstille direktøren og overordnede medarbejdere med henblik på deres ansættelse gennem Kommissionen eller UKAEA. Ansættelse af medarbejdere er reguleret i vedtægtens artikel 8 og henhører under henholdsvis Kommissionen og UKAEA.

27 Kommissionen har endvidere anført, at JET-Rådet ikke er en selvstændig juridisk person, som kan sagsøges i anledning af dets opgaver og hverv. Kun fællesforetagendet som sådan har i medfør af Euratom-traktatens artikel 49 status som juridisk person, hvorfor søgsmål skal anlægges mod selve fællesforetagendet. En sag anlagt alene mod JET-Rådet, som et af fællesforetagendets organer, må følgelig afvises.

28 Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at det ikke er klart, om Retten har kompetence til at påkende en sag mod fællesforetagendet, hvorved henvises til Euratom-traktatens artikel 49, stk. 5 — hvori det hedder, at med forbehold af den kompetence, der i kraft af denne traktat er tillagt Domstolen, afgøres tvister, der berører fællesforetagenderne, af de kompetente nationale domsmyndigheder — sammenholdt med vedtægternes artikel 22.1 — hvorefter engelsk lovgivning finder anvendelse på alle spørgsmål, som ikke er omfattet af vedtægterne.

29 JET-Rådet har anført, at fællesforetagendet, der er omhandlet i Euratom-traktatens artikel 45-51, og som omfatter Kommissionen og fjorten andre medlemmer (stater, institutioner og laboratorier), må anses for JET-projektets retssubjekt. JET-Rådet er blot et organ under fællesforetagendet, og det rapporterer til medlemmerne (vedtægternes artikel 3.1 og 4.2.1). Direktøren for projektet repræsenterer fællesforetagendet i retlig henseende (artikel 7.1).

30 JET-Rådet har endvidere anført, at fællesforetagendet ikke er arbejdsgiver, men at det i medfør af vedtægterne [artikel 4.2.2, d), artikel 8.1, 8.3, 8.4 og 8.5] udpeger overordnede medarbejdere, samt at medarbejderne ansættes af enten UKAEA eller Kommissionen og stilles til rådighed for projektet. JET-Rådet giver under ingen omstændigheder Kommissionen anvisninger.

31 Det er derfor JET-Rådets opfattelse, at det, både retligt og praktisk, er velbegrundet, at det ikke tillades det at optræde som sagsøgt under sagen.

Rettens bemærkninger

32 I henhold til procesreglementets artikel 111 kan Retten, når det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at behandle en sag, eller at sagen må afvises, uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

33 Hertil skal Retten indledningsvis bemærke, at det processuelle stridsspørgsmål, der er forelagt den i henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 1, og som alene angår spørgsmålet om, hvorvidt nærværende sag skulle have været forkyndt for JET-Rådet, nødvendigvis må foranledige Retten til at undersøge, om den har kompetence til at træffe afgørelse i en sag mod fællesforetagendet JET eller mod JET-Rådet, anlagt af en række personer, der mener at have krav på status som midlertidigt ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.

34 Retten bemærker for det første, at den i medfør af Euratom-traktatens artikel 152 og artikel 3, stk. 1, litra a), i afgørelse 88/591 af 24. oktober 1988 har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger

og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

35 Ifølge fast praksis (jf. f.eks. sagen Ainsworth m.fl. mod Kommissionen og Rådet, præmis 12) skal Euratom-traktatens artikel 152 fortolkes således, at bestemmelsen ikke alene finder anvendelse på personer, der har status som tjenestemænd eller øvrige ansatte, bortset fra lokalt ansatte, men også på personer, der mener at have krav på en sådan status.

36 Selv om nærværende sag angår en tvist mellem Fællesskabet og en række personer, som mener at have krav på status som EF-ansatte, finder Retten imidlertid, at JET-Rådet skal kunne betragtes som en del af Fællesskabet for at kunne optræde som sagsøgt under en sådan sag.

37 I denne henseende er det fast praksis (jf. f.eks. Domstolens dom af 9.6.1964, forenede sager 94/63 og 96/63, Bernusset mod Kommissionen for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, Sml. 1954-1964, s. 493, org. ref.: Rec. s. 587, af 7.4.1965, sag 28/64, Müller mod Rådet for EØF og Rådet for EKSF, Sml. 1965-1968, s. 49, org. ref.: Rec. s. 307, og af 4.6.1981, sag 167/80, Curtis mod Kommissionen og Parlamentet, Sml. s. 1499), at sager skal anlægges mod den institution, som sagsøgeren er tilknyttet.

38 Ud fra denne betragtning finder Retten, at fællesforetagendet JET ikke kan anses for en af Fællesskabets institutioner. Fællesskabets institutioner er defineret i Euratom-traktatens tredje afsnit, kapitel I (artikel 107-160C), og omfatter Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Domstolen og Revisionsretten. Dette tredje afsnit, der bærer titlen »Bestemmelser vedrørende institutionerne«, omhandler endvidere Det Økonomiske og Sociale Udvalg (artikel 165-170). Fællesforetagendet er

i modsætning hertil oprettet af Rådet, særlig under henvisning til traktatens artikel 46, 47 og 49, der findes i andet afsnit, der bærer titlen »Bestemmelser til fremme af kerneenergiens udvikling«.

39 Fællesforetagendet JET's stilling fremgår heller ikke af tjenestemandsvedtægtens artikel 1, stk. 2, hvori det er bestemt, at Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Revisionsretten ved anvendelsen af denne vedtægt ligestilles med Fællesskabernes institutioner.

40 Det bemærkes imidlertid, at Domstolen i dom af 15. juni 1976 (sag 110/75, Mills mod Den Europæiske Investeringsbank, Sml. s. 955) fastslog, at den har kompetence til at afgøre enhver tvist mellem Den Europæiske Investeringsbank (herefter benævnt »EIB«) og dennes ansatte, selv om disse hverken er omfattet af tjenestemandsvedtægten eller vilkårene for de øvrige ansatte, og selv om EIB ikke er nævnt blandt Fællesskabets institutioner. Denne afgørelse støttes for det første på, at EIB er oprettet i henhold til EØF-traktatens artikel 129, og dens vedtægter er knyttet som bilag til traktaten (præmis 7, 8 og 9), og for det andet, at formanden for Banken ifølge dens vedtægter ansætter og afskediger Bankens tjenestemænd og øvrige ansatte og er deres foresatte (præmis 10), samt for det tredje, at protokollen vedrørende De Europæiske Økonomiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på EIB's medarbejdere, der som følge heraf har samme retsstilling som ansatte ved Fællesskabets institutioner (præmis 11, 12 og 13). Domstolen konkluderede på dette grundlag, at EIB er en del af Fællesskabet, samt at EØF-traktatens artikel 179 også omfatter tvister mellem EIB som et fællesskabsorgan, der er oprettet og tillagt status som juridisk person ved traktaten, og dennes ansatte.

41 Retten finder imidlertid, at fællesforetagendet JET's stilling ikke kan sidestilles med EIB's stilling under hensyn til Domstolens bedømmelse af denne i Mills-sagen. Fællesforetagendet JET er for det første ikke oprettet i henhold til selve Euratomtraktaten, men ved en rådsafgørelse, hvori der henvises til traktatens artikel 46, 47

og 49. For det andet er JET's medlemmer Fællesskabet selv, visse medlemsstater og nationale organer — herunder organer fra tredjelande — der varetager opgaver med hensyn til atomenergi. For det tredje, selv om JET-Rådet udpeger projektets direktør og overordnede medarbejdere med henblik på deres ansættelse gennem Kommissionen eller UKAEA og fastsætter varigheden af deres ansættelse, er fællesforetagendet ikke arbejdsgiver for personalet. Samtlige medarbejdere, der er stillet til rådighed for fællesforetagendet, er enten ansat af UKAEA eller af Kommissionen, jf. vedtægternes artikel 8.4 og 8.5. For det fjerde finder protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter ikke anvendelse på fællesforetagendet, modsat den løsning, der blev antaget for EIB's vedkommende (jf. protokollens artikel 22).

42 Retten finder yderligere, at det af JET's vedtægter følger, at ansættelseskontrakter vedrørende midlertidig ansættelse ved Fællesskaberne af medarbejdere, der er stillet til rådighed for fællesforetagendet, kun kan indgås af Kommissionen eller af en myndighed, som Kommissionen har udpeget, og som handler på dennes vegne (jf. Rettens dom af 30.11.1994, sag T-558/93, Düchs mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 837, præmis 39).

43 Det fremgår i øvrigt af punkt 5.11 i de supplerende bestemmelser om ansættelse af medarbejdere ved fællesforetagendet JET (herefter benævnt »supplerende bestemmelser«), der er vedtaget af JET-Rådet i medfør af vedtægternes artikel 8.5 og fremlagt som bilag 4 til andragendet til Europa-Parlamentet, at direktøren for JET i henhold til en kompetenceoverførsel fra Kommissionen er bemyndiget til at antage midlertidigt ansatte ved De Europæiske Fællesskaber i stillinger til og med lønklasse A4. Af samme bestemmelsers punkt 4.8 fremgår endvidere, at direktøren udøver de beføjelser, han har fået overdraget af Kommissionen, for så vidt angår de

midlertidigt ansattes rettigheder og pligter. I andre tilfælde anmoder direktøren Kommissionen om at træffe de fornødne foranstaltninger (punkt 5.10 i de supplerende bestemmelser).

44 På grundlag af disse betragtninger finder Retten, at fællesforetagendet JET ikke er en del af Fællesskabet. Den kompetence, der i medfør af Euratom-traktatens artikel 152 er tillagt Retten, omfatter ikke tvister mellem fællesforetagendet JET og medarbejdere, der er stillet til rådighed for dette, og som mener at have krav på status som midlertidigt ansatte ved Fællesskabet. Dette er så meget mere tilfældet for så vidt angår JET-Rådet, der alene er et af fællesforetagendets organer (jf. vedtægternes artikel 3.1 og 4.2.1).

45 Retten skal følgelig under henvisning til procesreglementets artikel 111 udtale, at det er åbenbart, at sagen må afvises, for så vidt som den er anlagt mod fællesforetagendet JET eller JET-Rådet. Det er herefter ufornødent at imødekomme sagsøgernes påstand om, at stævningen skal forkyndes for JET-Rådet.

Sagens omkostninger

46 Da stævningen ikke formelt er blevet forkyndt for JET-Rådet, og da JET-Rådet ikke har antaget en advokat, er det ufornødent at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Afgørelsen om sagens omkostninger i øvrigt udsættes til sagens endelige påkendelse.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling)

1) Sagen afvises, da det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som den er anlagt mod JET-Rådet.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg, den 16. december 1994.

H. Jung
Justitssekretær

J. Biancarelli
Formand for Tredje Afdeling